

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ยากแต่การสอนโลก

ก่อนจ้งหัน

วันเสาร์ วันอาทิตย์ วันพระ วันโกน นี้ถือกันว่าเป็นวันทำความสงบแก่จิตใจ เสาะแสวงหาความดีงามทั้งหลายเข้าสู่ใจ เช่นทางศาสนาอื่นเขาบอกวันเสาร์ วันอาทิตย์ เป็นวันว่างเพื่อให้สงบอารมณ์ พุทธศาสนาเอววัน ๗ คำ ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำ เป็นวันสงบอารมณ์ เสาะแสวงหาความดีใส่ตน ถ้าจะปล่อยให้แต่กิเลสมันเดินเครื่องเรื่อย ๆ แล้วหลงหมดนะ กิเลสเดินเครื่องตั้งแต่ตื่นนอน ความคิดความปรุงนี้เดินเรื่อย เรียกว่าเดินเครื่อง มีแต่คิดแต่ปรุงแต่ไม่ได้เรื่องได้ราวจนกระทั่งหลับ วันนั้นก็คิดแต่เข้าจนหลับ คิดตั้งแต่ตื่นนอนจนหลับ ๆ วันนี่วันหน้า เดือนนี้เดือนหน้า ปีนี้ปีหน้า จนกระทั่งวันตาย แล้วชาตินี้ชาติหน้า หมุนตัว ๆ ไปด้วยอำนาจของกิเลสทำงานบนหัวใจสัตว์ ท่านเรียกว่าวัฏวน เหล่านี้มีตั้งแต่ทำให้สัตว์โลกได้รับความเดือดร้อน

ธรรมนั้นเป็นธรรมจักรพลิกกลับ เขี่ยบเบรกห้ามล้อ ถ้าจะรุนแรงไปในทางไม่ได้ เขี่ยบเบรกห้ามล้อ และเขี่ยบคันเร่งเพื่อความดีงามทั้งหลายในตัวของเราซึ่งเป็นเหมือนเครื่องยนต์ สติปัญญาของเราเป็นเหมือนผู้ขับรถ ให้ดูตัวเอง ตื่นนอนถึงค่ำเราขับรถวันยังค่ำ คิดปรุงเรื่องนั้นเรื่องนี้ ความคิดอย่างไรถูกอย่างไรผิดไม่ได้คำนึง มีแต่อยากคิดอยากทำ สุดท้ายก็ทำตามความชอบใจ นั่นแหละที่น้ำมันลงคลองแล้วนะ ความคิดพาเจ้าของลงคลองแล้ว เลยไม่ได้เรื่องได้ราว

เพราะฉะนั้นศาสนาจึงต้องมี เช่นพุทธศาสนานี้ประจำชาติไทยของเรา ที่ยึดถือมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย ขอให้ยึดหลักนี้ไว้ให้ดี ถ้าท่านทั้งหลายอยากเจอความสงบร่มเย็น ทั้งตัวเอง ครอบครัวเหี้ยเรือ่นและส่วนรวม ตลอดจนราชการต่าง ๆ ถ้าไม่มีธรรมแล้วจะหาความสุขไม่ได้ ดิ้นก็ดิ้นเพื่อเผาตัวเองนั่นแหละ เผาตัวเอง เผาพรรคพวก เผาศาสนาตัวเอง ศาสนาก็เลยกายเป็นเรื่องถูกเผาไปด้วย เพราะกิเลสไม่ได้ไว้หน้าใคร ใครปลอมมันเอาทั้งนั้น

เช่นอย่างวันนี้เป็นวันอาทิตย์ เป็นวันว่างงาน ควรจะได้ทดสอบบวกลบคุณหารตน ในวันหนึ่ง ๆ มีได้มีเสียอะไรบ้าง ถ้ามีแต่ดี ๆ ไม่คิดเรื่องรายได้รายเสีย คนนั้นจะเสียไปวันยังค่ำ จะไม่มีทางได้เลย ถ้ามีคิดเรื่องได้เรื่องเสียบ้างแล้วจะมีอะไรเหลืออยู่ภายในตัวคือความดีงาม ขอให้พากันคิดกันอ่าน

หลวงตาพูดตรงๆ ยิ่งจวนตายเท่าไรธรรมะยิ่งเปิดออกมาๆ เพราะบรรจุไว้ในหัวใจมาเป็นเวลานานหลายปีแล้ว นี่เราช่วยชาติบ้านเมืองช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ช่วยด้วยธรรมที่บริสุทธิ์ภายในหัวใจ การสอนโลกเราจึงไม่สงสัยว่าผิดไป ไม่ว่าจะหักจะห้าม ไม่ว่าจะส่งเสริม เป็นความถูกต้องดีงามทั้งนั้น เราก็พยายามสอนพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถจากผลที่ได้มา ซึ่งเราปฏิบัติถูกต้องดีงามตามธรรมของศาสดาองค์เอกแล้ว ผลก็ได้มาเป็นลำดับๆ จนเป็นที่พอใจ เราหายสงสัยมาเป็นเวลานานแล้ว สอนโลกก็สั่งสอนไปเรื่อย ๆ ก็มาเปิดเผยขึ้นในระยะช่วยโลกของเราห้าหกเจ็ดปีนี้แหละ พี่น้องทั้งหลายจึงได้ยินได้ฟังอรรถธรรมเหล่านี้ออกในเวลาช่วยชาติ

วัตถุก็ช่วย ธรรมะก็ช่วยทางหัวใจ วัตถุช่วยการครองชีพ ความเป็นอยู่ปุวย ซึ่งมนุษย์เราอยู่ร่วมกัน ต้องได้ช่วยด้วยวัตถุ ทางด้านจิตใจถ้าไม่มีธรรมเข้าหล่อเลี้ยงจิตใจแล้วใจร้อน อะไรก็ไม่มีความหมายนะ โลกอันนี้จะเย็นอยู่ที่ใจ ร้อนอยู่ที่ใจ ใจถ้าผิดแล้วเผาไหม้ตัวเอง และเผาไหม้สิ่งต่างๆ แหกเหลวไปหมด ถ้าใจมีธรรมแล้วก็เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงจิตใจ ทำอะไรลงไปมีผลมีประโยชน์ไปโดยลำดับลำดับ จึงขออย่าให้ห่างเหินจากธรรมตั้งแต่เด็กถึงผู้ใหญ่ ความคิดอ่านไตร่ตรอง ความประพฤติปฏิบัติตัวเองให้มีทดสอบไปเรื่อย ๆ

ยิ่งวงราชการงานเมืองด้วยแล้วเป็นงานของแผ่นดิน ผู้นำชาตินำบ้านเมืองต้องคิดอ่านไตร่ตรองเต็มเม็ดเต็มหน่วย เพื่อชาติ เพื่อศาสนา ไม่ใช่เพื่อพรรคเพื่อพวก เพื่อพุงตัวเอง ถ้าอย่างนั้นแหกไม่มีเหลือ ถ้าเพื่อพรรคเพื่อพวกเพื่อพุงตัวเอง แหก ชาติไทย แหก ถ้าเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์แล้ว เรียกว่าเจริญ ๆ ให้พากันพิจารณาเพื่อส่วนใหญ่ อะไรส่วนใหญ่นี้จะมีความแน่วหนามั่นคง ให้พากันหนักแน่นในทางนั้น การประพฤติปฏิบัติตัว ก็ให้มุ่งมั่นไปในทางที่จะให้เกิดความเจริญและแน่วหนามั่นคงต่อส่วนรวม อันนี้สำคัญมาก

ไปไหนก็ตาม เรื่องศาสนาจะแยกไม่ได้นะ ถ้าแยกศาสนาออกจากตัวเมื่อไร นั่นละเรียกว่าไฟไฟเข้ามา กิเลสมันรอจ้งหวะอยู่ตลอดเวลา มันกลัวแต่น้ำ น้ำคือธรรม เป็นน้ำดับไฟ นอกนั้นมันไม่กลัว...กิเลส พากันจำเอานะ

เราก็พลอยเบาใจที่ได้ปฏิบัติมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตั้งแต่วันออกบวชมา เวลานี้ได้ ๗๒ ปีแล้วที่บวช ชีวิตเป็นพระมาเป็นเวลา ๗๒ ปี ปฏิบัติตนตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ ไม่ให้มีเคลาดเคลื่อนจากศีลจากธรรมไปเลย จนเป็นที่อบอุ่นและอบอุ่นเต็มที่ และได้นำธรรมที่ออกมาจากการปฏิบัติตัวเอง ได้รับผลเป็นที่อบอุ่นมาสอนโลกให้เป็นความอบอุ่นด้วยกัน อย่าให้เป็นพินเป็นไฟนะ ทั้ง ๆ ที่เรามีศาสนายู่ในบ้านในเมืองและในตัวในครอบครัวของเรา อย่าให้เป็นกบเผือกอับอู่อยู่เฉยไม่เกิดประโยชน์นะ

เราอย่าเชื่อความคาดความหมายของเรา ยิ่งกว่าธรรมของพระพุทธเจ้า ธรรม
พระพุทธเจ้าเป็นธรรมที่ว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ความคิดความอ่านของเรา การ
ดำเนินของเรา ความดีความดีของเรา ไม่ได้กลิ่นได้กรองนะ ก็เลสนั่นละเป็นผู้ใสไป ๆ
จึงผิดพลาดเสียมากกว่าดี เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้น ให้พร

หลังจ้งหัน

ผู้กำกับ นักข่าวจากสิงคโปร์มาขอสัมภาษณ์เพื่อนำไปลงหนังสือพิมพ์ที่สิงคโปร์
ครับ

หลวงตา ถามว่ายังงิเรากลัวติดแล้วนะ ทางโน้นว่าจะถาม พวกนักข่าวจะมาถาม
เรากลัวติดแล้ว จะทำงิ มันกลัวแล้วจะเอาอะไรมาตอบละ เราอยากจะมีคำถามที่เป็น
สาระ ๆ ออกมา การตอบจะสวนออกไปตามคำถามเข้ามาช่องไหน คำตอบจะออกช่องนั้น
เพราะฉะนั้นเราถึงได้เตือนผู้ที่จะมาถามปัญหาต่าง ๆ ขอให้คัดเลือกด้วยดี ปัญหาที่ยังงิ
คำตอบอย่างน้อยก็เป็นอย่างนั้น อย่างมากกว่านั้นไม่ตอบ ถ้าปัญหาที่เป็นสาระสำคัญ ๆ
ออกมาปั๊บมันจะรับกันปั๊บ ๆ เลย ให้เป็นสารประโยชน์แก่ผู้ฟังผู้อ่านทั้งหลาย

ผู้กำกับ เขาถามว่าคนไทยที่มาวัดทุกวันหรือบ่อย ๆ นี้ เขาปฏิบัติธรรมะกันหรือมา
เป็นแบบประเพณีครับ

หลวงตา หลักใหญ่มาปฏิบัติธรรมะกัน ส่วนเป็นประเพณีก็เมื่อเป็นหลักเป็นเกณฑ์
ในทางปฏิบัติธรรมแล้ว ก็เป็นประเพณีของผู้ปฏิบัติธรรม แต่ว่าผู้ที่มานี้มาอะไรบ้างเรายัง
ไม่ได้ถาม มาวัดป่าบ้านตาดนี้มาอะไร มาปฏิบัติธรรมหรือมาเป็นประเพณี เอ้า ถามมาเรา
จะตอบเพื่อเป็นสาระนะที่ตอบนี้ เป็นสาธารณประโยชน์แก่ทั่ว ๆ ไป เราจึงไม่ยากให้ถาม
ลุ่มสี่ลุ่มห้า เพราะการตอบจะตอบเพื่อหวังประโยชน์ จึงให้ถามมา

ที่ชาวพุทธมานี้มาด้วยน้ำใจของชาวพุทธจริง ๆ นับถือพระพุทธเจ้า พระธรรม
พระสงฆ์ แล้วปฏิบัติตามท่าน ถึงวันเวลาที่ว่างก็เสาะแสวงหาอรรถาหารธรรม เรียกว่าธรรม
สมบัติเข้าสู่ใจในวันเช่นนี้ วันนอกนั้นก็วิ่งเต้นชวนชวายเป็นโลกเพื่อสงสาร เพื่อธาตุเพื่อ
ขันธ มีแบ่งส่วนแบ่งรับกันอยู่ในนั้นบ้างทางฝ่ายกุศล ได้มาเท่าไรก็แบ่งกินแบ่งทานอย่าง
นั้นอีก อันนี้ตรงเข้ามาเลย อันนี้เรียกว่ามาแบ่งทานแบ่งบำเพ็ญประโยชน์ มีอยู่สองอย่างผู้
มาวัด

เราอยากพูดเรื่องพุทธศาสนา ถ้าเหตุผลที่ควรพูดเราจะพูดให้เต็มเหนี่ยวเลย
เพราะความสัตย์ความจริงอยู่ในพุทธศาสนานี้ทั้งหมด ไม่มีคำว่าหลอก ๆ ลวง ๆ กระพี้ไม่มี
กาฝากไม่มี มีแต่เนื้อแท้ ๆ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมอันเอก ธรรมเป็นธรรมอันเอก
พระสงฆ์ตรัสรู้ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมอันเอก พระสงฆ์ชั้นเอก สมควรเป็นสรณะของ
โลกได้เป็นอย่างดีตลอดมา เพราะฉะนั้นเราจึงอยากจะให้พี่น้องทั้งหลายหันหน้าเข้าสู่ธรรม

พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์นี้ลลวงโลกเหมือนกิเลสไหม กิเลสคือตัวลลวง ล้วน ๆ ธรรมะนี้ลลวงไหม เอาไปเทียบกันปั๊บซิ นี่ละอยากให้เราให้เห็น

ที่จะให้พิสูจน์กันจริงจังจริงๆ รวมลงในจิตตภาวนา ภาคปฏิบัติก็ปฏิบัติตามที่ทรง สอนไว้ยังไง ก็ไม่ผิด ไม่ผิดเป็นลำดับลำดับ แล้วมันเข้ามาหารากฐานอันถูกต้องดีงามสุด ยอดคือหัวใจ ภัยก็อยู่ที่นั่นมันเป็นข้าศึก คือกิเลสอยู่ในนั้น เบิกกิเลสออก เหมือนเบิกจอก เบิกแหนออกจากสระน้ำใหญ่ที่น้ำเต็มอยู่ในนั้น แต่จอกแหนปกคลุมเอาไว้มองหาน้ำไม่ เห็น เห็นแต่จอกแต่แหน เพราะฉะนั้นจึงเปิดจอกเปิดแหนออกด้วยการสร้างความดี ปิดสิ่ง ที่ชั่วช้าลามกออกไป ซึ่งเท่ากับปิดจอกปิดแหนออกไปจากน้ำก็จะเห็นน้ำ เห็นชั้นที่ใจนะ

พอน้ำธรรมะปรากฏขึ้นที่ใจเท่านั้น สิ่งทั้งหลายท่านว่า รสแห่งธรรมชานะซึ่งรสทั้ง ปวง รสทั้งหลายที่เราเคยผ่านมาในโลกนี้มากขนาดไหนตั้งแต่วันเกิดมา จนกระทั่งปัจจุบัน ที่ได้สัมผัสธรรม สัมผัสธรรมเพียงขณะเดียวเท่านั้นจะชนะไปเรื่อยๆ เลย นั่นท่านว่ารสแห่ง ธรรมชนะซึ่งรสทั้งปวง ที่นี้เวลาธรรมกับใจสัมผัสกันเข้ามาเท่าไร ความตึงตึงจะเข้ามาสู่ ธรรมๆ สู่ใจสู่บุญกุศลทั้งหมด ส่วนภายนอกที่เราเคยไขว่คว้ามัน คำนวณเหลวๆ มาทั่วโลก ดินแดน แล้วมันจะค่อยปล่อยวางเข้ามาเพราะจับได้ของจริงแล้ว ของปลอมมันก็ปล่อย ปล่อยเข้ามาเรื่อยๆ ยิ่งหนักเข้าๆ ได้เต็มเหนี่ยวแล้วปล่อยหมดเลย บรรลุสุขขึ้นเต็มเหนี่ยว แล้วเปิดมหันตทุกขในโลกนี้ออกหมดไม่มีอะไรเหลือเลย นี่เราก็อธิบาย เลยอด เสียก่อน มันโมโห

ผู้กำกับ เขาเป็นชาวอินเดียนับถือพุทธศาสนา ถ้าอยู่บ้านเขาก็นั่งสมาธิภาวนา ธรรมดาก็มาวัดเหมือนกัน

หลวงตา ภาวนาว่าไง เอาอะไรเป็นอารมณ์ของการภาวนา เราอยากทราบอารมณ์ ของใจ อารมณ์ของใจมันมีทั้งกิเลสเป็นอารมณ์ ธรรมเป็นอารมณ์ ถ้ากิเลสเป็นอารมณ์มัน เผาใจ ถ้าธรรมเป็นอารมณ์แล้วเป็นน้ำดับไฟ ต่างกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นที่ว่าอบรมนะ อบรมวิธีไหน จึงถามตรงนั้น แล้วเขาว่าไง

พุทธศาสนานี้เป็นศาสนาประกาศความจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ๆ ทุกแง่ทุกมุมของธรรม เป็นความจริงล้วนๆ เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบหมด ไม่ว่าธรรมะขั้นต่ำ ชั้นกลาง ชั้นสูง ถึงสูงสุด ถูกต้องดีงามไปหมด เรียกว่าสวากขาตธรรม สอนด้วยความถูกต้องแล้ว ความหมายว่าฉัน ขอให้ผู้ปฏิบัติก้าวเดินตามกำลังของตน ความสามารถของตนเถอะ จะได้ ผลประโยชน์มาครองใจๆ เป็นใจเย็นขึ้นไปโดยลำดับนะ นี่ละใจที่สัมผัสธรรม...เย็น ถ้ามี แต่เรื่องกิเลสแล้วร้อนทั้งวันทั้งคืน โลกธาตุนี้ไปดูที่ไหน เอาธรรมจับ ไม่ได้มีการดูถูก เหยียดหยามยกยอโดยหาเหตุผลไม่ได้นะ พุทธตามความจริงๆ ล้วนๆ โลกทั้งโลกนี้มีแต่ กิเลสเป็นผู้ครอบครอง หาความสุขไม่ได้

ใครจะเป็นชั้นไหนๆ ก็มีแต่ลมปากเสกสรรปั้นยอ และความสำคัญต่างๆ ว่าตนมีสิ่งนั้นสิ่งนี้เท่านั้น ความจริงไม่มีในหัวใจ หัวใจแห้งผากจากความสุข แล้วไขว่คว้าสิ่งนั้น ไขว่คว้าสิ่งนี้ ไขว่อันนั้นหลุดมือไป คว้าอันนี้ อันนี้หลุดมือไป คว้าอยู่อย่างนั้นทั่วโลก ดินแดน มีแต่ไขว่คว้า เหมือนกันกับสัตว์ตักน้ำมหาสมุทร ว่ายน้ำป้อมแป้มๆ หาฝั่งหาฝาที่จะเกาะจะยึดเพื่อความพ้นภัยไม่มี นี่ละสัตว์โลกที่หมุนอยู่ในวัฏวนนี้ วัฏวนนี้เท่ากับ มหาสมุทรทะเลหลวง สัตว์โลกอยู่ในวัฏวนอันนี้เท่ากับสัตว์ตักน้ำในมหาสมุทรทะเลหลวง ไม่มีฝั่งมีฝาที่จะเกาะจะยึด เกาะไหนก็ไม่มีๆ เป็นอย่างนี้ทั่วกันทั่วโลก นี่เอาธรรมเข้าจับนะ

พอมีธรรมบีบเท่ากับมีเรือเข้ามา ถึงมหาสมุทรจะกว้างขนาดไหนก็เกาะเรือได้ๆ มีเกาะมีดอนพอยึดพอเกาะเป็นลำดับ นี่คือผู้มีความดีเข้าแฝงใจ ถึงอยู่ท่ามกลางมหาสมุทร ก็มีเรืออยู่ในท่ามกลางนั้นด้วย บุญกุศลติดอยู่ในคนนั้นด้วย พยุงคนนั้นไปได้ๆ โดยลำดับ ลำดาดด้วย ต่างกันอย่างนี้นะ เพราะฉะนั้นจึงได้สอนว่าให้พากันสนใจในธรรมถ้าอยากมีที่ยึดที่เกาะ ถ้าไม่มีธรรมเป็นที่ยึดที่เกาะแล้วเท่ากับเราวายน้ำในมหาสมุทรทะเลหลวง ไม่มีเกาะไม่มีดอน การเกิดการตายก็ไม่มีสิ้นสุด เกิดไปตายไปๆ สูงๆ ต่ำๆ เรื่อยไป สุขๆ ทุกข์ๆ ส่วนมากมีแต่ทุกข์อย่างนี้เรื่อย ๆ

ทีนี้ถ้ามีศีลมีธรรมภายในใจแล้วจะแทรกไปนั้นๆ มีที่เกาะที่ยึด เช่นอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรก็มีเรือ แน่ๆ ในท่ามกลางมหาสมุทรเขาไม่มีที่เกาะ เรามีที่เกาะคือเรือ บุญกุศลอยู่กับผู้สร้างนะ ไม่ว่าจะกว้างว่าแคบอะไรๆ บุญกุศลที่ยึดที่เกาะอยู่กับผู้สร้างเอาไว้ เหมือนเรืออยู่กับผู้ที่เกาะเรื่อนั้นแหละ กว้างแคบขนาดไหนน้ำมหาสมุทร แต่ผู้นี้เกาะเรือได้รอดไปได้ เขาจมน้ำตาย คนนี้ไม่จม บินไปได้ เพราะฉะนั้นท่านจึงให้สร้างกุศล รวมลงแล้วในพุทธศาสนานี้ถ้าอยากให้เห็นเด่นชัดจริงๆ ประกาศบ้างขึ้นมาในหัวใจตัวเองของผู้ปฏิบัติ ธรรมนี้ ต้องเป็นเรื่องจิตตภาวนา

คือบุญกุศลของเราที่สร้างมามากน้อยนั้นไม่สูญหายไปไหน ไหลวนอยู่กับเจ้าของนั้นแหละ ไม่มีที่ลง คืออาศัยจิต จิตเป็นผู้สร้าง บุญกุศลอยู่กับจิต ไหลวนอยู่ในนั้น ทีนี้พอสร้างทำนบใหญ่ได้แก่จิตตภาวนา รวมเข้าไป นี่คือทำนบใหญ่ บุญกุศลทั้งหลายจะไหลลงในนั้นหมดเลย ทำนบใหญ่คือหัวใจ ไหลลงมา ทีนี้สร้างบุญบารมีมามากน้อยไม่ต้องถามใครมันจะรู้ขึ้นมาๆ เพราะบุญกุศลรวมแล้วมันก็รู้ สมบัติที่วางทิ้งไว้ที่โน่นที่นี้มันก็ไม่ซัด พอเอามากองกันปุบมันก็รู้ อันนี้บุญกุศลมารวมลงที่จิตตภาวนา มันก็รู้ขึ้นโดยลำดับลำดานั้นแหละ จึงอยากให้ทำจิตตภาวนา

จิตนี้หมุนตีวตลอดเวลานะ ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่มีเวลาที่จะสงบตัวได้เลย เพราะกิเลสมันพาหมุน ธรรมไม่ได้หมุน เพราะฉะนั้นจึงหักห้ามเหยียบเบรกห้ามล้อเอาไว้ แล้วอบรมจิตให้หักห้ามความคิดปรุงทั้งหลาย ให้อยู่กับความคิดปรุงแห่งการภาวนา

เช่นพุทโธ หรืออัมโม หรือสังโฆ เป็นต้น ให้จิตยึดอยู่ที่นี้ นี่ละเกาะตรงนี้ เกาะที่แรกเรา เกาะนี้คลื่นกิเลสมันตีเอาๆ แล้วพังนะ พุทโธหายเงียบ

พอได้พุทโธคำหนึ่งสองคำคลื่นกิเลสตีบ๊วยหายเงียบๆ เอ้าตั้งขึ้นๆ ตั้งหลายครั้ง หลายหนตั้งได้ เอ้าคลื่นกิเลสมาก็มา ทางนี้คลื่นแห่งธรรมอยู่กับหัวใจเรา ติดกันอยู่นี้แล้วก็ ค่อยตั้งได้ๆ ที่นี้จิตมีความสงบเย็น พอมีความสงบเย็น นี่ละความสุขขึ้นแล้ว ความสุขอันนี้ ไปเทียบกับความสุขทั้งหลายที่เราเคยผ่านมาเข้ากันไม่ได้เลย ยิ่งเน้นหนัก ที่นี้จิตมันยิ่ง ดูดดื่มละที่นี้ ดูดดื่มๆ เข้าในนี้ เห็นชัดเจนๆ ต่อบุญก็ยิ่งหนักแน่นเข้ามาๆ ความสุข ขวนขวายที่ไหนๆ เข้ามานี้หมดเลย รวมๆ อยู่ที่นี่ เย็นสบายๆ

คำว่าความสุขตามแต่ธรรมมีมากน้อยเข้าสัมผัสใจ ธรรมมีมากความสุขมีมาก ธรรม มีมากเท่าไรความสุขก็มาก ความทุกข์น้อยลงไป จางลงไปๆ ความสุขเด่นขึ้นๆ นี่ละที่ท่าน ว่าภาวนา สุดท้ายหลุดพ้น หลุดพ้นที่ใจนี้ะไม่ได้หลุดพ้นที่ไหน หลุดพ้นสิ่งพัวพัน ทั้งหลายก็คือกิเลสนะพัวพัน ผ่านพ้นไปได้เลย นี่อำนาจแห่งการภาวนา จึงอยากจะให้พี่น้องทั้งหลายได้ภาวนา การพูดทั้งนี้เราพูดอย่างอาจหาญชาญชัย เพราะเราจะตายแล้ว แต่ ก่อนก็ไม่ค่อยเท่าไรนัก นี่เจ้าของก็ยิ่งจวนตายมองดูโลกดูสงสารเป็นความหวังใยหนักแน่น ขึ้น หนาแน่นขึ้นโดยลำดับลำดับ

แทนที่จะมาหวังใยเจ้าของ เราบอกจริงๆ เท่าเม็ดหินเม็ดทรายเราก็ไม่มี ที่ติดที่ติด อยู่ทุกวันนี้ก็ติดดินเพื่อโลกนั่นเอง ไม่ใช่ติดดินเพื่อเรา เราอยู่ที่ไหนเราอยู่ได้ ตายง่ายสบาย มาก เราพูดจริงๆ บอกในหัวใจชัดเจน เรื่องตายของเราตายง่ายมาก เพราะฉะนั้นใน ประวัติพุทธศาสนาจึงไม่ค่อยเห็นมีปรากฏมากอะไรมาก ไม่ค่อยมีนะ พระอรหันต์ท่านตาย ท่านนิพพาน องค์ไหนพอสมควรแก่กาลเวลาท่านบิ๊บบเข้าตรงไหนเหมาะสม ต้นไม้ภูเขาที่ ตรงไหน ในถ้ำเงี้ยวผาที่เป็นความสะดวกแก่การปลงชันธอันเป็นความกังวลใหญ่โตนี้ ออก ความรับผิดชอบในชันธนี้ก็ปล่อยพร้อมกัน ดัดผิงไปเลย นิพพานๆ

เพราะฉะนั้นในประวัติตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมาก็มีปรากฏไม่มากนัก มีแต่องค์ สำคัญๆ นอกนั้นท่านนิพพานของท่านอย่างง่ายตายๆ นี่ละท่านอยู่ง่าย กินง่าย นอนง่าย ตายง่าย คือท่านผู้สิ้นกิเลสแล้วไม่มีอะไรเป็นความหวังใยเลย ดัดผิงเลยทีเดียว นี่เราก็จวน จะตายแล้วเราบอกตรงๆ เราไม่ได้หวังเจ้าของว่าจะเป็นทุกข์เป็นร้อนอะไร เวลาเราเป็นอยู่ ก็ดี เวลาจะตายก็ดีเราไม่เคยเป็นห่วง เป็นห่วงแต่บรรดาพี่น้องทั้งหลาย เพราะมัน คลุกเคล้าไปด้วยไฟนด้วยไฟ คือกิเลสเผาหัวใจตลอดเวลา และต่างคนต่างติดต่างดินหา ความสุขไม่ได้เลย คว้าน้ำเหลวๆ ไม่ได้ความสัตย์ความจริงคือศีลคือธรรมภายในใจ เพราะ มันไม่คว่ำหาสิ่งนี้ หาตั้งแต่สิ่งที่จะพาให้เป็นฟินเป็นไฟ โลกนี้จึงร้อนกันทุกหย่อมหญ้า

พอจิตบิ่บเข้าป็นนี้ได้หลักเท่า่นั้นมันจะสนุกดูโลกเป็นลำดับลำดาไป ยิ่งมันจำเข้าไปเท่าไรยิ่งดูได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะฉะนั้นจึงไม่มีการดูถูกเหยียดหยาม และไม่มีการยกยอโดยหาเหตุหาผลไม่ได้ ดูโดยธรรม ตำหนิโดยธรรม ยกยอโดยธรรม เป็นความจริง นี้เราก็พูดจริง ๆ เราจนจะตายเท่าไรยังเป็นห่วงเป็นใยโลกสงสาร พวกกันมีศีลมีธรรมพอเป็นที่เกาะที่ยึด เป็นเรือในท่ามกลางมหาสมุทรพอได้ยึดบ้างหรือเปล่านำ นี่มันอยากถามว่าอย่างนั้นนะ จึงประกาศบ้าง ๆ มาตลอดจนกระทั่งทุกวันนี้

เราไม่ได้อะไรกับเรา เราหมดโดยประการทั้งปวง มีแต่รักษาธาตุขันธ์ รักษาธาตุขันธ์นี้ไว้เพื่อโลกนะ ถ้าไว้เพื่อเรา เราตายไปนานแล้ว เราไม่ได้อยากอยู่กับมัน หนัก พาอยู่พากิน พาขับพาถ่าย พาหลับพานอน หนักทั้งนั้น ถึงไม่ยึดมัน ความรับผิดชอบมันก็มีเป็นหนักประเภทหนึ่ง พอสลัดบิ่บะติดเท่า่นั้นหมดโดยสิ้นเชิง บรรดสมมุติแม่เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี นั่น ไปเลย เพราะฉะนั้นจึงไม่ยาก การเป็นอยู่ปุวยการตายของผู้สิ้นความกังวลคือกิเลสทั้งหลายแล้วหมดความกังวล

ถึงจะว่าเราเป็นอะไรไม่เป็นอะไรก็ตาม ความจริงของเรามีเราก็บอกอย่างนี้ เราไม่ เป็นกังวลกับเรื่องตายของเรา ไปที่ไหนเราตายได้สบาย ๆ เข้าร่มไม้บิ่บไปเลย ไม่ยากอะไร มันยากตั้งแต่การสอนโลกละชิเวลานี้ สอนให้ทำอย่างนี้มันกลับไปทำอย่างนั้น สอนให้ทำอย่างนั้นมันกลับไปทำอย่างนี้ มันปลิ้นปล้อนหลอกลวงตัวเอง แล้วก็มาหลอกผู้สอนอีก นี่มันนำโมโห ถ้ามีไม้อยู่แถวนี้เราจะตัดไม้ป่าไปตามแถวนี้มันโมโห สอนอย่างหนึ่งมันไปอย่างหนึ่ง ๆ

ท่านทั้งหลายเกาะให้ตึนะเกาะธรรม นี้ละเรืออย่างว่า อยู่ในท่ามกลางมหาสมุทรก็ ตาม ถ้ามีเรือไม่ตายไม่จม มันจะอยู่ในพวกวิภูวนนี้ก็ตามเมื่อมีบุญมีกุศลแล้วไม่จม เข้าใจ หรือ นี้บุญกุศลคือเรือลำหนึ่ง ๆ ของแต่ละคนที่สร้างมาทางบุญทางกุศล พวกกันจำให้ตีพุทธศาสนานี้เลิศแล้วท่านอย่าไปหาที่ไหนอีก บอกชัด ๆ เลย เราอ่านมาจากหัวใจเราขึ้นเวทึ พัดกับกิเลสหายลงไปโดยสิ้นเชิงแล้ว พระพุทธเจ้าก็ไม่ทูลถาม ถำมหาอะไร พระพุทธเจ้าคือองค์ไหนไม่ได้ถำ

เราก็ไม่เคยคาดเคยคิด มีตั้งแต่อยากพบอยากเห็น อยากกราบอยากไหว้ พระพุทธเจ้า คงเป็นองค์อย่างนั้นองค์อย่างนี้ องค์แท้ ๆ คือรูปธรรม ไม่ใช่นามธรรมนะ องค์ศำสตาแท้เป็นนามธรรม เป็นธรรมธาตุ ผางขึ้นในใจเป็นธรรมธาตุแล้ว ธรรมธาตุกับธรรมธาตุเข้ากันได้หมดเลย ไม่ต้องไปถำมหากัน พวกกันจำเอานะ เราสอนท่านทั้งหลายเราไม่ได้สอนด้วยความลู่ ๆ คลำ ๆ สอนตามสัจย์ความจริงที่รู้ที่เห็นขึ้นมาที่ใจ สอนทุกแง่ทุกมุม แน่ใจไม่ผิดวำงั้นเลย ไม่ว่าธรรมะชั้นใด ๆ จนถึงหลุดพ้นนิพพาน ถอดออกมาจากหัวใจทั้งนั้นมาสอนท่านทั้งหลาย จึงเป็นที่แนใจ

เพราะฉะนั้นการแนะนำสั่งสอนจะหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร เราจึงไม่เป็นกังวลในการสอน ควรถากก็ถาก ควรฟันก็ฟัน ควรไสก็ไส เขาทำงานของเขาเพื่อปลูกบ้านสร้างเรือนให้สมบูรณ์แบบ เขาต้องมีหลายแบบหลายฉบับ ควรถากก็ถาก ควรฟันก็ฟัน ควรเลื่อยก็เลื่อย ควรลิวก็ลิว เสียงเป้งป้งๆ เขาไม่ได้ทำลายบ้านเรือน เขาไม่ทำลายไม้ เขาทำเพื่อปลูกบ้าน อันนี้การสั่งสอนคนก็เหมือนกัน บังเบ้งๆ ดุด่าว่ากล่าว แนะนำสั่งสอนแบบต่างๆ กัน

เพราะฉะนั้นเราจึงไม่เป็นอารมณ์ พุดใครสอนใครก็ตาม จะหนักจะเบาเป็นธรรมประเภทที่ให้ประโยชน์แก่โลกตามขั้นตามภูมิของธรรมที่สอนลงไปนั่นทั้งนั้น เราจึงไม่มีอารมณ์ว่า พุดไปนี้หนักไปหรือเบาไปเป็นอารมณ์ เขาจะโกรธจะแค้นหรือยังไถนา เราบอกตรงๆ เราไม่มี เพราะธรรมที่ออกไปนี้เป็นประโยชน์ทุกประโยคแล้ว เหมือนกับเขาสร้างบ้านสร้างเรือน ฟันไม้ปึกๆ เขาก็ฟันเพื่อเรือน ถากไม้เขาก็ถากเพื่อบ้านเพื่อเรือนของเขา ไสไม้เขาก็ไสเพื่อเรือนของเขา อันนี้การแนะนำสั่งสอนทั้งถาก ทั้งฟัน ทั้งเจาะ ทั้งอะไรก็แล้วแต่ เพื่อทำคนให้ดีขึ้นแหละ เราจึงไม่เป็นอารมณ์ พอจบนี้แล้วหายเจ็บเลยไม่มีอะไรเหลือ เพราะเป็นความถูกต้องแล้วที่เราสอนไปแล้ว ไม่เป็นอารมณ์ พวกกันจำเอานะ

แล้วปัญหามันตายหรือใจเมืองอินเดีย ว่าจะมาถามปัญหาเลยไม่ได้เรื่องได้ราว ปัญหาเราเลยออกเสียก่อน มันเป็นอย่างนี้ไม่รู้ เมืองอินเดียมันตายแล้วหรือ ไปถามดูหน่อย เมืองอินเดียทางนั้นนะ (เขาภาวนาพุทโธครับ) ให้สติจับอยู่กับพุทโธ สติความรู้ตัวให้อยู่กับคำว่าพุทโธๆ อย่าให้ย้ายไปไหน ให้อยู่ที่นั่นแล้วจิตจะสงบลง นี่ละสัตว์โลกอยู่ในเมืองไหนๆ ให้ชื่อว่าเมืองนั้นๆ ชาตินั้นชาตินี้ก็คือสัตว์มนุษย์นั้นแหละ สพุเพ สตุตาอันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น นั้นมันเหมือนกัน เอาธรรมเข้าไปเข้ากันได้หมด

(เขาขออนุญาตถ่ายรูปได้ไหมครับ) ไม่ถ่าย ถ่ายหาอะไร ตาเขาก็มี ตาเราก็มีย ตาเราเป็นตายังไงจึงต้องมาถ่ายรูป นี่ตาเขายังไม่เห็นถ่าย (เอาไปประกอบคำสัมภาษณ์ลงหนังสือพิมพ์ที่สิงคโปร์ครับ) ไม่ประกอบก็ได้ ไม่จำเป็น พระพุทธเจ้าสอนโลกท่านไม่เห็นโยนกล้องให้โลกได้เอาไปถ่ายพระพุทธเจ้า ยังเป็นศาสดามาตลอด เป็นพระอรหันต์ตามพระพุทธเจ้าไปได้ ไม่เห็นจำเป็นกับกล้องกับแก๊ง เข้าใจไหมละ ตกไปหรือยังแก้ปัญหา ตกหรือยัง ยังค้างตรงไหน แล้วมีอะไรอีก นี่กว่าจะถามปัญหาอะไรเตรียมทำเตรียมทางเตรียมไว้แล้วไม่มีอะไรเราก็ตอบของเราเองไปเลย เราชี้แจงจระ

(วันนี้ครบวันตายของแม่ถวายทอง ๑ บาท เงิน ๓,๐๐๐ ค่าสถานีวิทยุอีก ๒,๐๐๐) ได้เยอะนะ อย่าว่าแต่แม่ตาย เจ้าของก็จะตายเหมือนกันนะ อย่าประมาท อย่านอนหลับครอกๆ ไม่คำนึงถึงความตายไม่ได้นะ ต้องกระตุกเอาเรื่อยละ

ทองคำของเราที่เป็นประเภทน้ำไหลซึมได้ถึง ๖๐ กิโลแล้ว ถ้าไม่ประกาศไม่ขอ ไม่ร้องจากผู้ใดก็ได้ ก็เท่านั้นเอง นี่ได้ถึง ๖๐ กิโลแล้ว

พระ...ผมภาวนาเป็นทุกข์ทางใจขึ้นมาในพรรษาแรก ก็ได้ทำอาจารย์ที่นั่นแนะนำ ให้ฟังเทศน์ท่านพระอาจารย์มหาบัว ให้ยืมฟัง ๗ วันก็เลยดีใจ ฟังครบ ๗ วันแล้วก็คืนท่าน ทำความเพียรก็รู้สึกสบายขึ้น ทำความเพียรไปได้ ๑๕ วัน เหมือนกับน้ำไหลลงจากสมอง ใจ ก็เลยมันจะเอาเราตายแล้ว พอไหลลงไปถึงใจก็เป็นปรกติขึ้นมา ก็เลยทำความเพียรไป ไกลจะออกพรรษา รู้สึกหิวๆ เหมือนจะตกจากเขาลงไป แล้วมีเสียงขึ้นมาว่าท่านจะตายใน เย็นนี้ อย่าห่วงอะไร เอ้า เราอยู่ดี ๆ ทำไมถึงว่าจะตาย ก็เลยเดินต่อ เดินต่อก็หิวๆ ก็เลย คิดขึ้นมาถ้าเราจะตายต้องไปกราบเรียนท่านเจ้าอาวาส ท่านก็ว่าไม่เป็นไรอย่าไปคิด ผมก็ดี ใจ เลยกลับไปเดินต่อ พอมีดสลักก็มีแมวเข้ามาหา ผมก็นึกว่าจะตายก็เลยเตรียมตัวตาย คลุมผ้าพาดสังฆาฏิ ทำวัตรเย็นแล้ว ถ้าจะตายก็ให้ตายทำกรรมฐาน นั่งไปจนถึงตี ๓ ก็ล้ม ตาตุ เห็นสีเหลืองๆ เป็นแมลงอะไรเต็มกุฏิ เลยหลับตาไปอีก พอลืมตาขึ้นมาอีกครั้งก็ยัง เห็นสีเหลืองๆ นั้นอยู่ เลยก้มดูหัวใจเห็นแสงสีขาว เอ๊ เป็นแสงอะไร จิตก็บอกว่าเหนือฟ้า เหนือดินแล้ว ตายก็ไม่ห่วงไม่อะไรทั้งสิ้นแล้ว นอกจากนั้นหมู่เพื่อนยังจะเห็นอันนี้ด้วย จากนั้นก็ตกลงไปหามือ ผมก็กำแสงที่ตกจากหัวใจเอาไว้ ดีใจ ก็มีอาการวูบตกลงไปอีกพัก หนึ่ง ผมก็อัศจรรย์ไม่เคย ได้ยินเสียงขึ้นมาว่าไม่ตายอีกแล้ว ไปไหนไปได้ไม่ตาย ไม่มาเกิด อีกแล้ว ผมก็ว่าไม่ตายไม่เกิดก็ขอให้มีความสุขอยู่อย่างนี้ สาธุ ได้พ่อแม่ครูบาอาจารย์ เมตตา อยากให้พ่อแม่ครูบาอาจารย์เพิ่มเติมเสริมไป

หลวงตา ให้พิจารณาลงในจิตนี้ละ ตายไม่ตายก็อยู่กับจิต มันหลอกมันลวงอะไร ตายไม่ตายนั่นนี้เขาพูดได้ทั้งนั้นแหละ พิจารณาลงในจิตนี้ เรื่องของจิตมันเป็นยังไงเดี๋ยวนี้

พระ...จิตก็ร่มเย็นเป็นสุขตั้งแต่วันนั้น ไม่มีทุกข์มาบังคับสมอง ไม่มีทุกข์มากล้า กรายจิตใจเลย

หลวงตา แล้วเจ้าของแน่ใจว่ายังไงล่ะ

พระ...แน่ใจว่า สาธุ ไม่มาเกิดอีกแล้ว เกิดมาก็ไม่ทุกข์อีกแล้ว

หลวงตา เอาละพอ อย่างนั้นชินนักปฏิบัติมีอยู่ทั่วไป ท่านไม่พูดเฉยๆ มาเกี่ยวกับครู อาจารย์ท่านก็พูดและได้ยินด้วยกัน สนุทธิฐิโก ป้างขึ้นมา รู้ด้วยตนเองเท่านั้นพอ ไม่ต้อง ไปทูลถามพระพุทธเจ้า อย่างท่านมหาเราที่ท่านแน่ใจแล้วท่านก็เล่าให้ฟังเฉยๆ ท่านไม่ สงสัย เอาละพอ ทีนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz